

Sygnatura akt: V GC 713/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

K., dnia 06 września 2017 r.

Sąd Rejonowy w Kaliszu w V Wydziale Gospodarczym w składzie:

Przewodniczący: SSR Magdalena Berczyńska – Bruś

Protokolant: Anna Woźniakowska

po rozpoznaniu w dniu 06 września 2017 r. w Kaliszu

na rozprawie

sprawy z powództwa – K. J. i A. D.

przeciwko – (...) Spółce Akcyjnej w W.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej w W. solidarnie na rzecz powodów K. J. i A. D. kwotę 2 767,73 złotych (dwa tysiące siedemset sześćdziesiąt siedem złotych siedemdziesiąt trzy grosze) wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 10 listopada 2015 roku do dnia zapłaty,
2. zasądza od pozwanego solidarnie na rzecz powodów kwotę 1139,00 złotych (jeden tysiąc sto trzydzieści dziewięć złotych) tytułem zwrotu kosztów sądowych oraz kwotę 1 217,00 złotych (jeden tysiąc dwieście siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego,
3. Nakazuje ściągnąć od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa Sądu Rejonowego w Kaliszu kwotę 1 014,11 złotych (jeden tysiąc czternaście złotych jedenaście groszy) tytułem nie uiszczonych kosztów sądowych.

SSR Magdalena Berczyńska – Bruś

Sygn. akt V GC 713/16

UZASADNIENIE

Powodowie K. J. i A. D. prowadzący jako wspólnicy spółki cywilnej działalność gospodarczą pod nazwą (...) s.c. w L. wnieśli w dniu 27 kwietnia 2016r. pozew przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w W. o zapłatę kwoty 2.767,73 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 10 listopada 2015r. do dnia zapłaty oraz zasądzenie kosztów procesu.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, że w wyniku kolizji z dnia 9 października 2015r. doszło do uszkodzenia samochodu marki C. o nr rej. (...), stanowiącego własność T. B.. Pozwany po otrzymaniu zawiadomienia o fakcie powstania szkody przeprowadził postępowanie likwidacyjne uznając swoją odpowiedzialność z tytułu zawarcia umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych. W trakcie postępowania likwidacyjnego pozwany wypłacił odszkodowanie w wysokości 1.589,99 zł. Pozwany w przedstawionym przez siebie kosztorysie naprawy wskazał, że koszt naprawy rzeczonoego pojazdu kształtuje się na poziomie 1.589,99 zł brutto, przy zastosowaniu cen części innych niż oryginalne części zamienne, 20% urealnienia na części oryginalne oraz przyjęciu stawki za roboczogodzinę na poziomie 51 zł. Taka też kwota została wypłacona na rzecz właściciela uszkodzonego pojazdu. Właściciel pojazdu nie zgodził się z ustaleniem dotyczącym wysokości szkody w pojeździe na wskazanym poziomie. W dniu 26 lutego 2016r. powodowie zawarli umowę przelewu wierzytelności dochodzenia należności z tytułu szkody

rzeczowej w pojeździe marki C. o nr rej. (...) z T. B.. Na mocy tej umowy zbywca przenosi na rzecz nabywcy wszelkie prawa z nią związane za określoną w załączniku do umowy kwotą. Podstawą prawną przelewu wierzytelności jest umowa sprzedaży. Powód zlecił wykonanie prywatnej opinii – kalkulacji, z której wynika, że rzeczywisty koszt naprawy pojazdu kształtuje się na poziomie 4.357,72 zł brutto. Z przedstawionej opinii wynika jednoznacznie, iż ustalony przez pozwanego koszt naprawy znacznie został zaniżony. Z tych też względów powód domaga się od pozwanego zapłaty równowartości różnicy pomiędzy rzeczywistym kosztem naprawy pojazdu, a kwotą dotychczas wypłaconą na rzecz poszkodowanego.

Powód wniósł ponadto o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego.

Do pozwu załączono wezwanie pozwanego do zapłaty, umowę przelewu wierzytelności z dnia 25 lutego 2016r., zawiadomienie o przelewie wierzytelności, Kalkulację naprawy nr 291/02/16 z dnia 25 lutego 2016r. oraz decyzję pozwanego z dnia 19.10.2015r. z kalkulacją naprawy pozwanego z dnia 13 października 2015r.

Pozwany w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa w całości i zwrot kosztów postępowania.

W uzasadnieniu wskazano, że pozwany w wyniku przeprowadzonego postępowania likwidacyjnego wypłacił poszkodowanemu odszkodowanie w tytule szkody komunikacyjnej w kwocie 1.589,99 zł. Wobec nieudokumentowania przez T. B. poniesionych kosztów naprawy pojazdu pozwany ustalił wysokość szkody na podstawie przeciętnej wartości cen usług i cen części zamiennych występujących na lokalnym rynku, tzw. kosztorysowym rozliczeniem szkody, przyjmując ceny części producenta pojazdu określone w systemie kalkulacji A.. Należne odszkodowanie zostało przez pozwanego zapłacone na rzecz zbywcy wierzytelności, który został w całości zaspokojony i nie wnosił zastrzeżeń co do wysokości wypłaconego odszkodowania. Ceny części zamiennych pochodzących od producentów i importerów pojazdów oraz dostawców niezależnych przyjęto zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z 8.10.2010r. w sprawie wyłączenia określonych porozumień wertykalnych w sektorze pojazdów samochodowych spod zakazu porozumień ograniczających konkurencję. Wskazane rozporządzenie wprowadza pojęcia „oryginalnych części zamiennych” oraz „części zamiennych o porównywalnej jakości”. Stosowanie obu rodzajów części zamiennych jest dozwolone w Unii Europejskiej. W sytuacji braku części w bazach dostawców niezależnych i gdy jej uzyskanie związane jest z nadmiernymi trudnościami pozwany stosuje ceny części pochodzące z baz producentów pomniejszone o wskaźniki urealnienia ze względu na znaczne różnice cen części nowych dostępnych na rynku.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Dnia 9 października 2015r. doszło do uszkodzenia pojazdu marki C. o numerze Rejestracyjnym (...), należącego do T. B. na skutek wjechania na rondo przez kierowcę, który nie ustąpił pierwszeństwa przejazdu. Sprawca kolizji miał ubezpieczenie OC wykupione u pozwanego. Doszło do uszkodzenia prawego błotnika, nadkola przedniego prawego i przedniego zderzaka. Samochód był naprawiany w warsztacie w S.. Wcześniej samochód również nie był naprawiany w autoryzowanych serwisach. Był to samochód sprowadzony z Francji lub z Belgii, zakupiony w komisie w K., rok produkcji 2001.

Dowód: zeznania świadka T. B. (00:06:22 – 00:22:34 minuta

rozprawy z dnia 4 stycznia 2017r.)

Pozwany w dniu 19 października 2015r. przyznał poszkodowanemu T. B. odszkodowanie w wysokości 1.589,99 zł, zgodnie z kalkulacją z dnia 13 października 2015r.

Dowód: decyzja pozwanego z dnia 19.10.2015r. z kalkulacją naprawy (k. 17 –

24 akt)

Właściciel pojazdu w dniu 26 lutego 2016r. zawarł z powodami umowę przelewu wierzytelności, której przedmiotem była cesja wierzytelności przysługującej zbywcy w stosunku do pozwanego, wynikającej z dochodzenia należności

z tytułu uszkodzenia pojazdu marki C. o numerze rejestracyjnym (...), powstałej na skutek zdarzenia z dnia 9 października 2015r. Podstawą przelewu wierzytelności była umowa sprzedaży, a cena została określona w załączniku nr 2 do umowy.

Dowód: umowa przelewu wierzytelności z 26.02.2016r. (k. 10 – 11 akt).

Pismem z dnia 26 lutego 2016. poszkodowany zawiadomił pozwanego o przelewie wierzytelności, jednocześnie wskazując, że spełnienia świadczenia ma nastąpić na rachunek nabywcy wierzytelności.

Dowód: zawiadomienie o przelewie wierzytelności (k. 12 akt).

W dniu 3 marca 2016r. powodowie wezwali pozwanego do zapłaty kwoty 2.767,73 zł, stanowiącej różnicę wartością rzeczywistych kosztów naprawy, tj. kwoty 4.357,72 zł, a kwotą dotychczas wypłaconego odszkodowania, tj. 1.589,99 zł.

Dowód: wezwanie do zapłaty z 03.03.2016r. (k.8 akt)

Dla zakresu uszkodzeń samochodu C. (...) koszt likwidacji szkody wynosi 4.363,76 zł. W kosztorysie likwidacji szkody w systemie A. zastosowano obowiązująca w rejonie (...) Południowej stawkę za 1rbg pracy blacharza/mechanika w wysokości 100 zł, stawkę za 1 rbg pracy lakiernika w wysokości 100 zł, natomiast części podlegające wymianie przyjęto jako części oryginalne z logo producenta pojazdu.

Kosztorys likwidacji szkody sporządzony przez pozwanego przyjął daty części zamiennych z 1.09.2015r., gdy tymczasem kolizja drogowa zaistniała w dniu 9.10.2015r. Pozwany przyjął stawkę 51 zł za 1 rbg pracy blacharza, mechanika i lakiernika, gdy tymczasem dla regionu Południowej (...) koszty robocizny wynosiły w tym okresie 100 zł za 1 rbg, co znacznie obniżyło koszty likwidacji szkody. Ponadto pozwany zastosował kod warunkowy nr 20 o wartości „20.00”, powodujący korektę ujemną i naliczenie przez system A. upustu na oryginalną część „uszczelnienie błotnika przedniego prawego” w wysokości 20%. Stanowi to ukrytą formę zastosowania współczynnika amortyzacji, co w przypadku odszkodowania z tytułu OC nie powinno mieć miejsca.

Dowód: opinia biegłego (k. 99–108 akt)

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie powołanych wyżej dokumentów, zeznań świadka T. B. oraz opinii biegłego.

Sąd zważył co następuje:

Podstawą niekwestionowanej przez pozwanego odpowiedzialności za szkodę powstałą w dniu 14 kwietnia 2013r. była umowa ubezpieczenia OC, zgodnie z którą pozwany przyjął na siebie odpowiedzialność za szkody wyrządzone osobom trzecim wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający lub ubezpieczony (art. 822 § 1 kodeksu cywilnego).

Odpowiedzialność sprawcy szkody wynika zaś z przepisu art. 435 § 1 k.c., zgodnie z którym prowadzący na własny rachunek przedsiębiorstwo lub zakład wprawiany w ruch za pomocą sił przyrody (pary, gazu elektryczności, paliw płynnych itp.) ponosi odpowiedzialność za szkodę na osobie lub mieniu, wyrządzoną komukolwiek przez ruch przedsiębiorstwa lub zakładu, chyba że szkoda nastąpiła na skutek siły wyższej albo wyłącznie z winy poszkodowanego lub osoby trzeciej, za którą nie ponosi odpowiedzialności.

Naprawienie szkody powinno nastąpić, według wyboru poszkodowanego, bądź przez przywrócenie stanu poprzedniego, bądź przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej (art. 363 §1 zd.1 k.c.).

Zakład ubezpieczeń zobowiązany jest a żądanie poszkodowanego do wypłaty, w ramach odpowiedzialności z tytułu ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu mechanicznego, odszkodowania obejmującego celowe i ekonomicznie uzasadnione koszty nowych części i materiałów służących do naprawy uszkodzonego pojazdu. Jeżeli ubezpieczyciel wykaże, że prowadzi to do wzrostu wartości pojazdu, odszkodowanie może ulec obniżeniu o kwotę

odpowiadającą temu wzrostowi” (uchwała składu 7 sędziów SN z 12 kwietnia 2012r., III CZP 80/11, OSNC 2012, nr 10, poz. 112)

W niniejszej sprawie poszkodowany dokonał naprawy pojazdu. W toku postępowania dowodowego ustalono wysokość odszkodowania z uwzględnieniem niekwestionowanego przez strony zakresu napraw i po ustaleniu wartości nowych części podlegających wymianie i kosztów robocizny z uwzględnieniem przyjętych w miejscu zamieszkania poszkodowanego stawek robocizny za tego rodzaju usługi. Sąd przyjął, w oparciu o opinię biegłego, że wysokość szkody wynosi 4.363,76 zł brutto. Jest to kwota zbliżona, wyższa o 6,04 zł, do wyliczeń powodów.

Powodowie stali się wierzycielami pozwanego na skutek umowy przelewu wierzytelności. Zgodnie bowiem z art. 509 § 1 k.c. wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania.

Pozwany wypłacił odszkodowanie poszkodowanemu zaniżając wartość kosztów naprawy, co zostało potwierdzone opinią biegłego sądowego.

Różnica pomiędzy wyliczonym przez powodów odszkodowaniem, a odszkodowaniem wypłaconym przez pozwanego, stanowiąca wartość przedmiotu sporu w niniejszym postępowaniu podlegała więc uwzględnieniu przez Sąd. O odsetkach rozstrzygnięto na podstawie art. 817 §1 k.c.

Orzeczenie o kosztach postępowania wydano na podstawie wynikającej z art. 98 k.p.c. zasady odpowiedzialności za wynik procesu i obciążono nimi w całości przegrywającego spór pozwanego. Na koszty które pozwany ma obowiązek zwrócić powodom złożyła się opłata sądowa w kwocie 139 zł, uiszczona przez powodów zaliczka na poczet opinii biegłego w wysokości 1.000 zł oraz wynagrodzenie pełnomocnika powoda ustalone na podstawie § 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z listopada 2015r. poz. 1804) wraz z opłatą skarbową od pełnomocnictwa. Ponadto pozwany ma obowiązek zwrócić Skarbowi Państwa pokryte tymczasowo koszty opinii biegłego sądowego w wysokości 1.014,11 zł.

/-/ SSR Magdalena Berczyńska-Bruś